dosarul nr. 2-16708/23

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

13 iunie 2025 mun.Chișinău
Judecătoria Chişinău (sediul Rîșcani)
judecătorul Lupașcu Natalia

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. "Platformacar" către Muntean Igor, intervenient accesoriu Beșliu Mihail, privind încasarea datoriei, penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele și cerințele reclamantului

La 15 iulie 2022, S.R.L. "Platformacar" a depus cerere de chemare în judecată către Muntean Igor privind încasarea datoriei, penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată

În susținerea poziției a indicat că la data de 15 decembrie 2020, pârâtul a încheiat cu S.R.L. "Platformacar" contract de locațiune a automobilului Mercedes Delfin n/i *****.

Potrivit pct. 3.1. din Contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pârâtul a primit în locațiune automobilul sus-indicat pe un termen de I (una) zile, care a început a curge din data de 15 decembrie 2020 și a lua sfârșit la data de 16 decembrie 2020.

Potrivit pct. 4.1. din Contractul de locațiune, părțile au convenit că prețul chiriei pentru 1 (una) zi constituie suma de 1000 lei.

Menționează că automobilul sus-menționat s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 15 decembrie 2020 - 16 decembrie 2020.

Automobilul a fost restituit de locatar, însă fără certificat de înmatriculare și fără plăcuțele de înmatriculare, fapt care se confirmă prin procesul-verbal de restituire a automobilului din 16 decembrie 2020, semnat de ambele părți contractante.

Suplimentar, în procesul-verbal a fost indicat faptul că locatarul se obligă să achite suma de 300 lei pentru fiecare zi, pentru toate zilele pentru care au fost ridicate plăcuțele de înmatriculare și certificatul de înmatriculare ale automobilului. Astfel suma totală pentru 180 zile x 300 lei = 54000 lei.

Subliniază că potrivit Procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare Seria ANTA nr. 01171433 din 15 decembrie 2020, agentul constatator Trifan Alexandru a stopat automobilul Mercedes n/î ***** și în urma verificărilor, s-a stabilit că persoana Beșliu Mihail, la data de 15 decembrie 2020 ora

16:20, se deplasa pe traseul R-1 Pănășești, fiind sancționat in baza art. 197 alin. (3) si art. 439^1 Cod contravențional.

Afirmă că reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare pentru 180 zile ale automobilului Mercedes n/i ***** este exclusiv- din vina locatarului Munteanu Igor.

Conform pct. 9.5 din contractul de locațiune, locatarul poartă răspundere pentru pagubele cauzate de persoanele cărora le-a încredințat automobilul.

Notează că în conformitate cu pct. 9.1 al contractului nominalizat: „locatarul care nu achită chiria în termen urmează a achita și penalitatea în sumă de 0,2 % din suma datorată".

Astfel, penalitatea contractuală calculată, constituie suma de 19440 lei.

Potrivit pct. 9.7 din contractul de locațiune, locatarul dacă nu restituie automobilul închiriat la dată stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele, în care a reținut automobilul peste termenul de locațiune.

Lipsa documentelor și plăcutelor de înmatriculare sau a altor accesorii, la restituirea automobilului, dar care au fost transmise și indicate în procesul-verbal de transmitere a automobilului, se consideră că de iure automobilul nu a fost restituit de către locatar.

Or, conform Regulamentului circulației rutiere în coroborare cu Codul contravențional, vehiculele nu simt admise in trafic dacă nu dispun de plăcuțe de înmatriculare și certificat de înmatriculare, în caz contrar ele sunt ridicate și plasate la parcarea specială de către poliție.

Menționează că locatarul a transmis în folosință unui terț automobilul închiriat fără acordul locatorului, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal întocmit de ANTA din 15 decembrie 2020. Astfel, a fost încălcat pct. 8.1.21 din contractul de locațiune.

La data de 16 iulie 2021 a fost expediată în adresa pârâtului o notificare prin care a fost somat să achite suma datoriei. Pârâtul recepționând notificarea a ignorat solicitările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului Muntean Igor în beneficiul S.R.L. „Platformacar" datoria în sumă de 54000 lei și penalitatea în sumă de 19440 lei; încasarea tuturor cheltuielilor de judecată compuse din: taxa de stat - 2204 lei, asistența juridică 10 000 lei.

În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 166-167 CPC, art. 9, 11, 16, 942,947-950, 1251-1287 Cod Civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 7 septembrie 2022 acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Muntean Igor în beneficiul „Platformacar" S.R.L. datoria în sumă de 54000 lei, penalitatea în sumă de 19440 le și cheltuielile de judecată în sumă de 2240 lei, achitați de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în calitate de taxă de stat și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei. În rest cerința de compensare a cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23.03.2023 a fost admisă cererea de apel declarată de Muntean Igor, casată hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 7 septembrie 2022, pronunțată în cauza civilă intentată de „Platformacar" S.R.L. către Muntean Igor privind încasarea datoriei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța competentă, Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

Odată cu rejudecarea cauzei, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, pârâtului i s-a explicat inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei pe cerere cu anexe.

Totodată, ținând cont de constatările expuse în decizia Curții de Apel Chișinău din 23.03.2023, în temeiul art.67 alin.(3) Cod de procedură civilă, prin încheierea instanței, din oficiu, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu cet. Beșliu Mihail (f.d.79).

Poziția pârâtului

La 07.06.2024, pârâtul Muntean Igor și-a expus poziția asupra acțiunii înaintate de S.R.L. „Platformacar" , solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 86-90).

În susținerea poziției menționează că pârâtul a executat contractul indicat, conform p. 2.1. al acestuia, inclusiv conform prevederilor p. p. 5.1., 5.3., 5.4., 8.1.8., 8.1.29, a restituit bunul ce a fost luat în locațiune, fără careva deteriorări, contrar celor afirmate de către reclamant, care face referire la p. 9.7., dovada restituirii fiind prezentată chiar de acesta, și totodată, încearcă să substituie normele materiale, indicând că de iure se consideră că bunul închiriat nu a fost restituit, ceea ce este greșit.

Or, conform prevederilor art. 1284 Cod Civil, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract, ceea ce și a fost făcut de către locatar.

Subliniază că nu a existat vreun prejudiciu material, pentru care, conform prevederilor p. p. 7.2.2. și 9.2. al contractului indicat, și conform prevederilor art. art. 1269 alin. (1) și 1284 Cod Civil, locatarul ar purta responsabilitate, fiind restituit bunul închiriat, dovada fiind prezentată însăși de reclamant, nefiind probat de către locator existența altui prejudiciu, inclusiv și a venitului ratat, care urmează a fi probat, și nu așa cum este indicat în p. 9.3. al contractului.

Afirmă că solicitările reclamantului de încasare a sumei de 54000 lei nu poate fi catalogată ca una legală, or suma indicată cert nu este plata de chirie, fiindcă conform prevederilor art. 1251, chiria se plătește pentru folosința bunului transmis, iar locatarul nu a mai beneficiat de bunul indicat, nu l-a reținut, ci l-a restituit, fiind chiar în acțiunea înaintată de reclamant indicat acest lucru. La caz, bunul a fost restituit odată cu încetarea contractului de locațiune, restituirea fiind acceptată de către locator.

Din cele indicate rezultă că, suma indicată în precedentul punct, cert nu face parte din categoria de plata de chirie și nici nu poate fi interpretată și încadrată în noțiunea de plata de chirie. Menționează că suma indicată nu este altceva decât o clauză penală abuziv introdusă de către locator la restituirea bunului închiriat

Contrar celor invocate în p. 12.1. al contractului, și anume că toate clauzele contractului au fost negociate în mod individual, prin prisma prevederilor art. 1069 alin. 1, 3 și 4 lit. a) și b), alin. 6 Cod Civil, aceasta nu corespunde realității, fiind contractul suspus analizei unul de adeziune, iar conform prevederilor normei indicate, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu; dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual; în contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că clauzele au fost propuse de către profesionist și clauzele nu au fost negociate individual; clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual; ceea ce și a avut loc în cazul supus judecății.

La caz, mai este cert că pârâtul este un consumator de rând, conform prevederilor art. 1 al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003, consumator - orice

persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Invocă art. 1072 alin. (1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Consideră că clauza/suma stipulată în procesul-verbal de restituire a automobilului la contractul de locațiune din 16.12.2020, în mărime de 54,000 lei este lovit de nulitate absolută, pentru următoarele argumente.

Conform art. 329 alin. (1) Cod civil, în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție).

Art. 327 alin. (1) statuează că actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută).

Nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă; dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.

Notează că ținând cont de prevederile art. 1077 alin. (1) Cod civil, p. 4 lit. a) și p. 6, sînt considerate abuzive, clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului; solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Conform art. 1081 alin. (1) și (4) Cod civil, prezentul capitol se aplică contractelor, indiferent de forma acestora, precum și la completarea fișelor de comandă sau a bonurilor de livrare, a biletelor, a tichetelor și altora asemenea care conțin clauze standard; orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolută.

Subliniază că reclamantul nu probat proprietatea asupra bunului transmis în chirie, lipsind dovada proprietății, nefiind în drept de a solicita plata indicată supra, or conform actelor prezente la dosarul civil, proprietar al mijlocului de transport transmis în chirie este Chirtoacă Ion.

Reclamantul nu a respectat calea prealabilă, în sensul p. 11.1. al contractului și art. 267 lit. a) Cod Procedură Civilă, or acesta nu a indicat clar și cert ce pretenții/solicitări are față de locatar în pretenție (54,000.00 MDL și 19,440.00 MDL), ca ulterior să le formuleze doar în acțiunea depusă.

Accentuează că reclamantul a omis anexarea la acțiunea depusă a calculului penalității (în sumă de 19,440.00 MDL) pretinse a fi încasate, cu atît mai mult că, penalitatea expusă la p. 9.1. al contractului indicat, se referă la neplata în termen a chiriei pentru bunul închiriat, or după locatarul nu a mai folosit bunul obiect al locațiunii și nu a beneficiat de utilizarea lui.

Suplimentar, conform art. 947 alin. 5 Cod Civil al Republicii Moldova, debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată.

Solicită pârâtul respingerea integrală a cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată și declararea nulă, pe cale de excepție, clauza/suma abuzivă (nulitatea de protecție), stipulată în procesul-verbal de restituire a

automobilului la contractul de locațiune din 16.12.2020, în mărime de 54,000 lei ce este lovită de nulitate absolută.

Poziția intervenientului accesoriu

Intervenientul accesoriu Beșliu Mihail nu și-a expus poziția pe marginea cererii de chemare în judecată înaintată de reclamant.

Procedura examinării

În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă, judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

Conform art.276^4 alin.(2) CPC dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Reieșind din cadrul legal citat supra, nefiind prezente circumstanțe ce ar dicta necesitatea citării părților, examinarea cererii a avut loc în lipsa participanților la proces.

Aprecierea judecătorului

Examinând probele și materialele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar în conformitate cu prevederile art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit materialului administrat la dosar, la data de 15 decembrie 2020, între S.R.L. „Platformacar” și Muntean Igor a fost încheiat un contract de locațiune având ca obiect automobilul de model Mercedes Delfin, cu numărul de înmatriculare *****, pentru o perioadă de 1 zi, cu un preț al chiriei de 1000 lei pe zi, fapt indicat în mod expres la pct.3.1 și 4.1 din contract (f.d.10-11).

Automobilul nominalizat a fost predat în baza procesului-verbal de predare din 15.12.2020 și a fost restituit pe data de 16 decembrie 2020, fapt confirmat prin procesul-verbal de restituire, semnat de ambele părți (f.d.11 verso).

Din conținutul procesului-verbal de restituire rezultă că automobilul a fost returnat fără plăcuțele de înmatriculare și fără certificatul de înmatriculare. În același act a fost indicată obligația locatarului de a achita suma de 300 lei pentru fiecare zi în care lipsesc plăcuțele și certificatul de înmatriculare, în total suma de 54 000 lei.

E de evidențiat că potrivit procesului-verbal de reținere întocmit de ANTA la data de 15 decembrie 2020, automobilul a fost oprit în trafic pe traseul R-1, iar în urma controlului a

fost reținut certificatul de înmatriculare și plăcuțele de înmatriculare, pentru o perioadă de 180 zile (f.d.12).

Totodată, se reține că potrivit procesului-verbal de reținere a plăcuțelor de înmatriculare, la momentul constatării contravenției la volanul automobilului se afla o terță persoană, Beșliu Mihail, care nu este parte la contractul de locațiune (f.d.12).

Deși în temeiul pct. 8.1.21 din contract locatarul se obligă să nu dea în folosință automobilul unor terți, cu titlu oneros sau gratuit, decât cu acordul scris al locatorului, iar în caz de încălcare a acestei obligații se prevede aplicarea unei penalități contractuale în cuantum de 2000 lei, se constată că reclamantul nu a formulat în mod expres o pretenție distinctă în acest sens, ci a construit întreaga sa cerere pe ideea echivalării acestei fapte cu o nerestituire a automobilului și acumularea unei datorii la plata locațiunii de 54000 lei.

Astfel, reclamantul susține că deși automobilul a fost restituit fizic de către pârât la data convenită, faptul că acesta nu a returnat plăcuțele de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se echivalează juridic cu nerestituirea bunului închiriat, întrucât lipsa acestor documente esențiale face imposibilă utilizarea legală a vehiculului.

Potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 854 alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 1251 Cod civil prevede că prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Conform art.1284 alin.(1) Cod civil, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract.

Se reține că prin acțiunea înaintată reclamantă solicită obligarea pârâtului la plata datoriei de 54 000 lei și a penalității de 19 440 lei, ce derivă din pct.pct.9.1, 9.5 și 9.7 contractului de locațiune.

Instanța notează că procesul civil este un proces al intereselor private, fiind guvernat de principiul disponibilității, iar reclamantul, în calitate de titular al acțiunii civile, este în drept să aleagă mijloacelor procesuale pe care le consideră adecvate ocrotirii drepturilor deduse judecății, inclusiv având dreptul de a stabili limitele obiectului și temeiului acțiunii.

Aceste drepturi ale reclamantului derivă din interpretarea dispozițiilor art.27 alin.(1) Codul de procedură civilă, care statuează că, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Cu alte cuvinte, atunci când se promovează în justiție o acțiune, reclamantul, adică titularul dreptului la acțiune, are obligația de a identifica obiectul, temeiul și părțile acțiunii civile.

Judecătorul reiterează că obiectul acţiunii cumulează, pe de o parte, protecţia dreptului sau realizarea interesului ori situaţiei juridice dedusă judecăţii iar, pe de altă parte, asigurarea

apărării părţilor în proces, materializată prin dreptul de a discuta temeinicia pretenţiei adversarului şi dreptul de a se apăra.

La fel, instanța subliniază că în virtutea prevederilor art.118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, titularului acțiunii îi revine obligația de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În speță, făcând uz de drepturile sale, reclamanta a identificat obiectul acțiunii ca încasarea datoriei contractuale și în argumentarea pretenției în partea încasării sumei de datoriei de 54 000 lei se invocă faptul că aceasta reprezintă plata locațiunii prevăzută de pct.9.7 din contract.

Potrivit pct.9.7 din contract, dacă locatarul nu restituie automobilul închiriat la data și ora stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele în care a reținut automobilul peste termenul de locațiune.

La fel, pct.9.8 din contract prevede că în cazul în care locatarul întârzie să restituie automobilul, pentru fiecare oră de întârziere va achita o penalitate în mărime de 25 % din valoarea chiriei pentru o zi. Această penalitate se calculează pentru cel mult trei ore consecutive de întârziere. În cazul în care locatarul a depășit peste trei ore timpul restituirii automobilului, va achita o penalitate în mărime egală cu valoarea chiriei pentru o zi.

După cum s-a evidențiat supra, potrivit pct.3.1 din contract , termenul locațiunii a fost stabilit de 1 (unu) zi.

Reieșind din faptul că potrivit Procesului-verbal de restituire, returnarea automobilului a avut loc la data de 16 decembrie 2020, ora 09:00, se constată că perioada în care automobilul s-a aflat în posesia efectivă a pârâtului s-a limitat la o durată de 1 (una) zi.

Corespunzător, judecătorul reține că automobilul a fost restituit la data stabilită în contract, fapt recunoscut de ambele părți prin semnarea procesului-verbal de restituire. Astfel, judecătorul apreciază critic argumentul reclamantului precum că automobilul de jure nu a fost restituit. Or, lipsa plăcuțelor și certificatului de înmatriculare, reținute de autoritățile de control în urma unei contravenții, nu poate transforma automat situația într-o nerestituire a bunului.

Aceasta ar însemna o extensie nejustificată a noțiunii de restituire, în detrimentul echilibrului contractual și al prevederilor legale. Bunul în sine, adică automobilul, a fost returnat, iar această restituire a fost acceptată de locator, care a semnat procesul-verbal în acest sens.

Totodată, mențiunea locatorului în procesul -verbal din 16.12.2020 precum că din cauza "lipsei plăcuțelor de înmatriculare și fără certificatul de înmatriculare, închirierea automobilului a fost sistată activitatea automobilului pe 180 de zile și părțile au convenit că locatarul va achita a cîte 300 lei pentru fiecare zi" nu permite constatarea existenței unei datorii la plata locațiunii conform pct.pct.3.1, 4.1 și 9.7 din contract.

Astfel, în temeiul acestei mențiuni, se solicită încasarea sumei de 54 000 lei, echivalentul a 300 lei pe zi pentru o perioadă de 180 de zile de locațiune, corespunzătoare duratei în care închirierea automobilului a fost sistată, adică imposibil de utilizat din cauza plăcuțelor de înmatriculare și certificatului de înmatriculare.

La acest capitol e de remarcat că contractul semnat între părți prevede răspunderea părților în cazul executării necorespunzătoare a obligațiilor contractuale asumate și anume

repararea prejudiciului materiale cauzat locatorului în legătură cu transmiterea bunului (cu neajunsuri, într-o stare înrăutățită/deteriorată/murdară ș.a.), inclusiv a venitului ratat.

Corespunzător, odată ce bunul este restituit la termen, dar în lipsa actelor/placuțelor, suntem în prezența faptului de restituire neconformă a bunului, ce poate implica răspunderea locatarului pentru prejudiciul cauzat și nicidecum nu se poate invoca faptul prelungirii locațiunii și aplicabilitatea prevederilor art.1286 Cod Civil.

Or, potrivit normei legale enunțate, dacă, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul nu restituie bunul închiriat, locatorul are dreptul să ceară plata chiriei pentru toată durata întîrzierii, ce la caz nu se atestă.

Sub acest aspect, e de evidențiat că legiuitorul a pus la dispoziția reclamantului o altă modalitate de apărare a drepturilor sale încălcate în legătură cu restituire neconformă a bunului, și anume, modalitatea descrisă de norma art.art.19, 934 Cod civil, adică formularea solicitărilor cu privire la despăgubirea prejudiciului cauzat.

Din considerentele enunțate, judecătorul atestă netemeinicia pretenției S.R.L. "Platformacar" către Muntean Igor cu privire la plata sumei de 54 000 lei cu titlu de datorie plata locațiunii.

În continuare se reține că reclamanta pretinde la încasarea penalității contractuale prevăzute la pct.9.1 din contract, prin care părțile au convenit că locatarul care nu achită chiria în termen urmează a achita și penalitatea în sumă de 0,2 % din suma datorată.

Potrivit art. 947 alin. (1) și (2) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.

Prin urmare, penalitatea are caracter accesoriu și depinde în mod esențial de existența și valabilitatea obligației principale. Or, în lipsa unei obligații principale valabile, penalitatea aplicată asupra acesteia nu are fundament legal.

Subsecvent, odată ce a fost constată lipsa unei datorii la plata locațiunii, cerința privind încasarea penalității în suma de 19 440 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât aceasta este accesorie unei creanțe principale inexistente și nejustificate, iar în lipsa unei obligații principale certe, nici obligația de plată a penalităților nu poate fi reținută.

De asemenea, e de evidențiat că prevederile art.942 Cod civil, pe ca se întemeiază cererea de chemare în judecată nu sunt aplicabile speței or cadrul legal reglementează dreptul la încasarea dobânzii de întârziere în executarea obligaţiilor pecuniare, însă reclamanta nu a formulat asemenea pretenții față de pârât.

În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Dat fiind faptul că cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. "Platformacar" a fost respinsă, judecătorul va respinge şi capătul de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241, 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. "Platformacar" către Muntean Igor, intervenient accesoriu Beșliu Mihail, privind încasarea datoriei, penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător /semnătura/ Lupașcu Natalia